
guru gItA - short version

श्रीगुरुगीता लघु

Document Information

Text title : gurugItA shorter version

File name : gurugiitaa.itx

Category : gItA, giitaa, gurudev

Location : doc_giitaa

Author : Vyasa (by tradition) author of Puranas

Transliterated by : Kapila and Mrs. Shankaran achintya at ican.net

Proofread by : Sunder Hattangadi, Kirk Wortman

Latest update : July 22, 1998, November 22, 2006

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 22, 2023

sanskritdocuments.org

guru gItA - short version

श्रीगुरुगीता लघु

श्रीगुरुगीता लघु

॥ श्रीगुरुगीता ॥

॥ श्री गुरुपादुका पञ्चकम् ॥

ॐ नमो गुरुभ्यो गुरुपादुकाभ्यो नमः परेभ्यः परपादुकाभ्यः ।

आचार्य सिद्धेश्वर पादुकाभ्यो नमो नमः श्री गुरुपादुकाभ्यः ॥

श्रीङ्कार ल्रीङ्कार रलस्य युक्त

श्रीङ्कार गूढार्थमडाविभूत्या ॥ १ ॥

ओङ्कार मर्म प्रतिपादिनीभ्यां

नमो नमः श्री गुरुपादुकाभ्याम् ॥ २ ॥

डोत्राग्नि डौत्राग्नि उविष्यडोत्र

डोमादि सर्वाङ्गति भासमानाम् ।

यद् भ्रष्टम तद्बोध वितारिणीभ्यां

नमो नमः श्री गुरुपादुकाभ्याम् ॥ ३ ॥

कामादि सर्पव्रज गारुडाभ्यां

विवेक वैराग्य निधि प्रदाभ्याम् ।

भोध प्रदाभ्यां दृतमोक्षदाभ्यां

नमो नमः श्री गुरुपादुकाभ्याम् ॥ ४ ॥

अनन्त संसार समुद्र तार

नौकायिताभ्यां स्थिरभक्तिदाभ्याम् ।

जाज्याब्धि संशोषण वाडवाभ्यां

नमो नमः श्री गुरुपादुकाभ्याम् ॥ ५ ॥

॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ अथ श्री गुरुगीता प्रारंभः ॥

श्रीगणेशाय नमः । श्रीसरस्वत्यै नमः । श्रीगुरुभ्यो नमः ।

॥ ॐ ॥

अस्य श्री गुरुगीता स्तोत्रमन्त्रस्य ।
भगवान् सदाशिव ऋषिः ।
नानाविधानि छन्दांसि ।
श्री गुरुपरमात्मा देवता ।
ॐ बीजम् । सः शक्तिः । ॐ डीलकम् ।
श्री गुरुप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥

॥ अथ ध्यानम् ॥

ॐसाभ्यां परिवृत्तपत्रकमवैर्दिव्यैर्जगत्कारणैर् -
विश्वोत्कीर्णमनेकदेवनिलयैः स्वच्छन्दमात्मेच्छया ।
तद्भ्योतं पदशांभवं तु यराणं दीपाङ्कुरग्राहिलं
प्रत्यक्षाक्षरविग्रहं गुरुपदं ध्यायेद्विभुं शाश्वतम् ॥
मम यतुर्विधपुरुषार्थसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ।

॥ अथ श्रीगुरुगीता ॥

सूत उवाच -
केलास शिष्ये रभ्ये भक्तिसन्धाननायकम् ।
प्रणम्य पार्वती भक्त्या शङ्करं पर्यपृच्छत ॥ १ ॥
श्री देव्युवाच -
ॐ नमो देवदेवेश परात्परजगद्गुरो ।
सदाशिव मडादेव गुरुदीक्षां प्रदेहि मे ॥ २ ॥
केन मार्गेण भो स्वामिन् देहि ब्रह्ममयो भवेत् ।
त्वं कृपां कुरु मे स्वामिन् नमामि यराणौ तव ॥ ३ ॥
ईश्वर उवाच -

ममरूपासि देवि त्वं त्वत्प्रीत्यर्थं वदाम्यहम् ।
लोकोपकारकः प्रश्नो न केनापि कृतः पुरा ॥ ४ ॥
दुर्लभं त्रिषु लोकेषु तच्छृणुष्व वदाम्यहम् ।
गुरुं विना ब्रह्म नान्यत्सत्यं सत्यं वरानने ॥ ५ ॥
वेदशास्त्रपुराणानि षतिहासादिकानि च ।
मन्त्रयन्त्रादिविधाश्च स्मृतिरुख्याटनादिकम् ॥ ६ ॥
शैवशाक्तागमादीनि अन्यानि विविधानि च ।
अपभ्रंशकराणीह ज्ञवानां भ्रान्तयेतसाम् ॥ ७ ॥
यज्ञो व्रतं तपो दानं जपस्तीर्थं तथैव च ।
गुरुतत्त्वमविज्ञाय मूढास्ते यरते जनाः ॥ ८ ॥
गुरुर्बुद्ध्यात्मनो नान्यत् सत्यं सत्यं न संशयः ।
तल्लाभार्थं प्रयत्नस्तु कर्तव्यो हि मनीषिभिः ॥ ९ ॥
गूढं विद्या जगन्माया देहे याज्ञानसंभवा ।
उदयो यत्प्रकाशेन गुरुशब्देन कथ्यते ॥ १० ॥
सर्वपापविशुद्धात्मा श्रीगुरोः पादसेवनात् ।
देही ब्रह्म भवेद्यस्मात्पदार्थं वदामि ते ॥ ११ ॥
गुरुपादांबुजं स्मृत्वा जलं शिरसि धारयेत् ।
सर्वतीर्थावगाहस्य सम्प्राप्नोति कृलं नरः ॥ १२ ॥
शोषाणं पापपङ्कस्य दीपनं ज्ञानतेजसाम् ।
गुरुपादोदकं सम्यक् संसाराणवतारकम् ॥ १३ ॥
अज्ञानमूलहरणं जन्म कर्म निवारणम् ।
ज्ञानवैराग्यसिद्ध्यर्थं गुरुपादोदकं पिबेत् ॥ १४ ॥
गुरोः पादोदकं पीत्वा गुरोरुच्छिष्टभोजनम् ।
गुरुमूर्तेः सदा ध्यानं गुरुमन्त्रं सदा जपेत् ॥ १५ ॥
काशी क्षेत्रं तन्निवासो जाह्नवी यरणोदकम् ।
गुरुर्विश्वेश्वरः साक्षात् तारकं ब्रह्म निश्चितम् ॥ १६ ॥
गुरोः पादोदकं यत्तु गयाऽसौ सोऽक्षयो वटः ।
तीर्थराजः प्रयागश्च गुरुमूर्त्यै नमो नमः ॥ १७ ॥

गुरुमूर्ति स्मरेन्नित्यं गुरुनाम सदा जपेत् ।
 गुरोराज्ञां प्रकुर्वीत गुरोरन्यत्र भावयेत् ॥ १८ ॥
 गुरुवक्त्रस्थितं ब्रह्म प्राप्यते तत्प्रसादतः ।
 गुरोर्ध्यानं सदा कुर्यात्कुलस्त्री स्वपतेर्यथा ॥ १९ ॥
 स्वाश्रमं य स्वजातिं य स्वकीर्तिपुष्टिर्धनम् ।
 अेतत्सर्वं परित्यज्य गुरोरन्यत्र भावयेत् ॥ २० ॥
 अनन्याश्चिन्तयन्तो मां सुलभं परमं पदम् ।
 तस्मात् सर्वप्रयत्नेन गुरोराराधनं कुरु ॥ २१ ॥
 त्रैलोक्ये स्फुटवक्तारो देवाद्यसुरपन्नगाः ।
 गुरुवक्त्रस्थिता विधा गुरुभक्त्या तु लभ्यते ॥ २२ ॥
 गुकारस्त्वन्धकारश्च रुकारस्तेज उच्यते ।
 अज्ञानग्रासकं ब्रह्म गुरुरेव न संशयः ॥ २३ ॥
 गुकारः प्रथमो वाणीं मायादिगुणभासकः ।
 रुकारो द्वितीयो ब्रह्म माया भ्रान्ति विनाशनम् ॥ २४ ॥
 अेवं गुरुपदं श्रेष्ठं देवानामपि दुर्लभम् ।
 डाडा डूडू गाणैश्चैव गन्धर्वैश्च प्रपूज्यते ॥ २५ ॥
 ध्रुवं तेषां य सर्वेषां नास्ति तत्त्वं गुरोः परम् ।
 आसनं शयनं वस्त्रं भूषणं वाङ्नादिकम् ॥ २६ ॥
 साधकेन प्रदातव्यं गुरुसंतोषकारकम् ।
 गुरोराराधनं कार्यं स्वश्रुवित्वं निवेदयेत् ॥ २७ ॥
 कर्मणा मनसा वाया नित्यमाराधयेद्गुरुम् ।
 दीर्घदाण्डं नमस्कृत्य निर्लज्जो गुरुसन्निधौ ॥ २८ ॥
 शरीरमिन्द्रियं प्राणां सद्गुरुभ्यो निवेदयेत् ।
 आत्मदारादिकं सर्वं सद्गुरुभ्यो निवेदयेत् ॥ २९ ॥
 कृमिकीटभस्मविष्ठा दुर्गन्धिमलमूत्रकम् ।
 श्लेष्मरक्तं त्वया मांसं वञ्चयेन्न वरानने ॥ ३० ॥
 संसारवृक्षमाड्डाः पतन्तो नरकार्षिणि ।

येन यैवोद्धृताः सर्वे तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ३१ ॥
 गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवो मछेश्वरः ।
 गुरुरेव परब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ३२ ॥
 डेतवे जगतामेव संसारार्णवसेतवे ।
 प्रभवे सर्वविद्यानां शम्भवे गुरवे नमः ॥ ३३ ॥
 अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया ।
 यक्ष्णुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ३४ ॥
 त्वं पिता त्वं य मे माता त्वं बन्धुस्त्वं य देवता ।
 संसारप्रतिभोधार्थं तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ३५ ॥
 यत्सत्येन जगत्सत्यं यत्प्रकाशेन भाति तत् ।
 यदानन्देन नन्दन्ति तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ३६ ॥
 यस्य स्थित्या सत्यमिदं यद्भाति भानुवृषतः ।
 प्रियं पुत्रदि यत्प्रीत्या तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ३७ ॥
 येन येतयते डीदं चित्तं येतयते न यम् ।
 जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यादि तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ३८ ॥
 यस्य ज्ञानादिदं विश्वं न दृश्यं भिन्नभेदतः ।
 सदेकवृषपाय तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ३९ ॥
 यस्यामतं तस्य मतं मतं यस्य न वेद सः ।
 अनन्यभावात्त्वाय तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ४० ॥
 यस्य कारवृषपस्य कार्यवृषेण भाति यत् ।
 कार्यकारवृषपाय तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ४१ ॥
 नानावृषमिदं सर्वं न केनाप्यस्ति भिन्नता ।
 कार्यकारवृषता यैव तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ४२ ॥
 यदङ्घ्रिकमलङ्घ्रं ढङ्घ्रतापनिवारकम् ।
 तारकं सर्वदाऽपदभ्यः श्रीगुरुं प्रणमाम्यहम् ॥ ४३ ॥
 शिवे कुण्डे गुरुस्त्राता गुरौ कुण्डे शिवो न छि ।
 तस्मात् सर्वप्रयत्नेन श्रीगुरुं शरणां प्रजेत् ॥ ४४ ॥

वन्दे गुरुपदद्वन्द्वं वाऽमनश्चित्तगोचरम्
श्वेतरक्तप्रभाभिन्नं शिवशक्त्यात्मकं परम् ॥ ४५ ॥

गुकारं य गुणातीतं रुकारं रूपवर्जितम् ।
गुणातीतस्वरूपं य यो दधात्स गुरुः स्मृतः ॥ ४६ ॥

अत्रिनेत्रः सर्वसाक्षी अयतुर्बाहुद्वय्युतः ।
अयतुर्वदनो ब्रह्मा श्रीगुरुः कथितः प्रिये ॥ ४७ ॥

अयं मयाञ्जलिर्बद्धो दया सागरवृद्धये ।
यदनुग्रहतो जन्तुश्चित्रसंसारमुक्तिभाक् ॥ ४८ ॥

श्रीगुरोः परमं रूपं विवेकयक्षुषोऽमृतम् ।
मन्दभाग्या न पश्यन्ति अन्धाः सूर्योदयं यथा ॥ ४९ ॥

श्रीनाथचरणद्वन्द्वं यस्यां दिशि विराजते ।
तस्यै दिशे नमस्कुर्याद् भक्त्या प्रतिदिनं प्रिये ॥ ५० ॥

तस्यै दिशे सततमञ्जलिरेष आर्ये
प्रक्षिप्यते भुभरितो मधुपैर्बुधैश्च ।
जागर्ति यत्र भगवान्गुरुयुक्त्वती
विश्रोदय प्रलयनाटकनित्यसाक्षी ॥ ५१ ॥

श्रीनाथादि गुरुत्रयं गाणपतिं पीठत्रयं भैरवं
सिद्धौघं बटुकत्रयं पद्युगं दूतीकमं मण्डलम् ।
वीरान्द्वयष्टयतुष्ट षष्टि नवकं वीरावली पञ्चकं
श्रीमन्मालिनिमन्त्रराजसहितं वन्दे गुरोर्भाण्डलम् ॥ ५२ ॥

अभ्यस्तेः सकलैः सुदीर्घमनिर्वैर्वाधिप्रदैर्दुष्टैः
प्राणायामशतैरनेककराणैर्दुःपात्मकैर्दुर्जयैः ।
यस्मिन्नभ्युदिते विनश्यति बली वायुः स्वयं तत्क्षणात्
प्राप्तुं तत्सल्लजं स्वभावमनिशं सेवध्वमेकं गुरुम् ॥ ५३ ॥

स्वदेशिकस्यैव शरीरचिन्तनं
भवेदनन्तस्य शिवस्य चिन्तनम् ।
स्वदेशिकस्यैव य नामकीर्तनं
भवेदनन्तस्य शिवस्य कीर्तनम् ॥ ५४ ॥

यत्पादरेणुङ्गुलिङ्गुका कापि संसारवारिधेः ।

सेतुबन्धायते नाथं देशिकं तमुपास्महे ॥ ५५ ॥

यस्मादनुग्रहं लब्ध्वा महदज्ञानमुत्सृजेत् ।
तस्मै श्रीदेशिकेन्द्राय नमश्चाभीष्टसिद्धये ॥ ५६ ॥

पादाब्जं सर्वसंसारदावानलविनाशकम् ।
ब्रह्मरन्ध्रे सिताम्भोजमध्यस्थं यन्द्रमण्डले ॥ ५७ ॥

अकथादित्रिरेभाब्जे सदस्रदलमण्डले ।
हंसपार्श्वत्रिकोणे य स्मरेत्तन्मध्यगं गुरुम् ॥ ५८ ॥

सकलभुवनसृष्टिः कल्पिताशेषपुष्टिः
निम्बिलनिगमदृष्टिः सम्पदां व्यर्थदृष्टिः ।
अवगुणुपपरिमाष्टिस्तत्पदार्थैकदृष्टिः
भव गुणपरमेष्टिर्भोक्षमार्गैकदृष्टिः ॥ ५९ ॥

सकलभुवनरङ्गस्थापना स्तम्भयष्टिः
सकरुणारसवृष्टिस्तत्त्वमालासमष्टिः ।
सकलसमयसृष्टिः सञ्चिदानन्ददृष्टिर्-
निवसतु मयि नित्यं श्रीगुरोर्दिव्यदृष्टिः ॥ ६० ॥

अग्निशुद्धसमं तात ज्वाला परियकाधिया ।
मन्त्रराजमिमं मन्येऽहंनिशं पातु मृत्युतः ॥ ६१ ॥

तद्वैजति तन्नैजति तद्दूरे तत्समीपके ।
तदन्तरस्थ सर्वस्थ तद्गु सर्वस्थ बाह्यतः ॥ ६२ ॥

अजोऽहमजरोऽहं य अनादिनिधनः स्वयम् ।
अविकारश्चिदानन्द अणीयान्महतो महान् ॥ ६३ ॥

अपूर्वाणां परं नित्यं स्वयंजयोतिर्निरामयम् ।
विरजं परमाकाशं ध्रुवमानन्दमव्ययम् ॥ ६४ ॥

श्रुतिः प्रत्यक्षमैतिल्यमनुमानश्चतुष्टयम् ।
यस्य यात्मतपो वेद देशिकं य सदा स्मरेत् ॥ ६५ ॥

मनुष्यं यद्भवं कार्यं तद्ब्रह्ममि महामते ।
साधुत्वं य मया दृष्ट्वा त्वयि तिष्ठति सांप्रतम् ॥ ६६ ॥

अपण्डमण्डलाकारं व्याप्तं येन यरायरम् ।

तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ६७ ॥
 सर्वश्रुतिशिरोरत्नविराजितपदाम्बुजः ।
 वेदान्ताम्बुजसूर्यो यस्तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ६८ ॥
 यस्य स्मरणमात्रेण ज्ञानमुत्पद्यते स्वयम् ।
 य एव सर्व सम्प्राप्तिस्तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ६९ ॥
 यैतन्धं शाश्वतं शान्तं व्योमातीतं निरञ्जनम् ।
 नाद्यन्दिन्दुललातीतं तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ७० ॥
 स्थावरं जङ्गमं यैव तथा यैव यरायरम् ।
 व्याप्तं येन जगत्सर्वं तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ७१ ॥
 ज्ञानशक्तिसमाद्भुतस्तत्त्वमाला विभूषितः ।
 भुक्तिमुक्तिप्रदाता यस्तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ७२ ॥
 अनेकजन्मसम्प्राप्तसर्वकर्मविदाहिने ।
 स्वात्मज्ञानप्रभावेण तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ७३ ॥
 न गुरोरधिकं तत्त्वं न गुरोरधिकं तपः ।
 तत्त्वं ज्ञानात्परं नास्ति तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ७४ ॥
 मन्नाथः श्रीजगन्नाथो मदुरुस्त्रिजगद्गुरुः ।
 ममात्मा सर्वभूतात्मा तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ७५ ॥
 ध्यानमूलं गुरोर्मूर्तिः पूजामूलं गुरोः पदम् ।
 मन्त्रमूलं गुरोर्वाक्यं मोक्षमूलं गुरोः कृपा ॥ ७६ ॥
 गुरुरादिरनादिश्च गुरुः परमद्वैतम् ।
 गुरोः परतरं नास्ति तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ७७ ॥
 सप्तसागरपर्यन्त तीर्थस्नानादिकं क्लमम् ।
 गुरोरङ्घ्रिपयोभिन्दुसङ्घांशे न दुर्लभम् ॥ ७८ ॥
 डरी रुष्टे गुरुस्त्राता गुरौ रुष्टे न कश्चन ।
 तस्मात्सर्वप्रयत्नेन श्रीगुरुं शरणं व्रजेत् ॥ ७९ ॥
 गुरुरेव जगत्सर्वं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकम् ।
 गुरोः परतरं नास्ति तस्मात्सम्पूजयेद्गुरुम् ॥ ८० ॥

ज्ञानं विज्ञानसहितं लभ्यते गुरुभक्तिः ।
गुरोः परतरं नास्ति ध्येयोऽसौ गुरुमार्गिभिः ॥ ८१ ॥

यस्मात्परतरं नास्ति नेति नेतीति वै श्रुतिः ।
मनसा वयसा यैव नित्यमाराधयेद्गुरुम् ॥ ८२ ॥

गुरोः कृपा प्रसादेन ब्रह्मविष्णुसदाशिवाः ।
समर्थाः प्रभवाम्यै यं केवलं गुरुसेवया ॥ ८३ ॥

देवकिन्नरगन्धर्वाः पितरो यक्षचारणाः ।
मुनयोऽपि न जानन्ति गुरुशुश्रूषणो विधिम् ॥ ८४ ॥

महाडङ्गारगर्वेण तपोविद्याबलान्विताः ।
संसारकुडरावर्ते घटयन्ते यथा घटाः ॥ ८५ ॥

न मुक्ता देवगन्धर्वाः पितरो यक्षकिन्नराः ।
ऋषयः सर्वसिद्धाश्च गुरुसेवा पराङ्मुखाः ॥ ८६ ॥

ध्यानं शृणु महादेवि सर्वानन्दप्रदायकम् ।
सर्वसौख्यकरं नित्यं भुक्तिमुक्तिविधायकम् ॥ ८७ ॥

श्रीमत्परब्रह्म गुरुं स्मरामि
श्रीमत्परब्रह्म गुरुं वदामि ।
श्रीमत्परब्रह्म गुरुं नमामि
श्रीमत्परब्रह्म गुरुं भजामि ॥ ८८ ॥

ब्रह्मानन्दं परमसुखं केवलं ज्ञानमूर्तिं
द्वन्द्वातीतं गगनसदृशं तत्त्वमस्यादिलक्ष्यम् ।
अेकं नित्यं विमलमयलं सर्वधीसाक्षिभूतं
भावातीतं त्रिगुणरहितं सद्वरुं तं नमामि ॥ ८९ ॥

नित्यं शुद्धं निराभासं निराकारं निरञ्जनम् ।
नित्यबोधं विद्वानन्दं गुरुं ब्रह्म नमाम्यहम् ॥ ९० ॥

दृष्टम्बुजे कर्णिकमध्यसंस्थे
सिंहासने संस्थितदिव्यमूर्तिम् ।
ध्यायेद्गुरुं चन्द्रकलाप्रकाशं
चित्युस्तकाभीष्टवरं ध्यानम् ॥ ९१ ॥

श्वेताम्बरं श्वेतविलेपपुष्पं

मुक्ताविलूषं मुदितं द्विनेत्रम् ।

वामाङ्गुपीठस्थितदिव्यशक्तिं

मन्दस्मितं सान्द्रकृपानिधानम् ॥ ९२ ॥

आनन्दमानन्दकरं प्रसन्नं

ज्ञानस्वरूपं निजबोधयुक्तम् ।

योगीन्द्रमीड्यं भवरोगवैद्यं

श्रीमद्गुरुं नित्यमहं नमामि ॥ ९३ ॥

यस्मिन्सृष्टिस्थितिध्वंसनिग्रहानुग्रहात्मकम् ।

कृत्यं पञ्चविधं शश्वद्भासते तं नमाम्यहम् ॥ ९४ ॥

प्रातः शिरसि शुक्लाब्जे द्विनेत्रं द्विभुजं गुरुम् ।

वराभययुतं शान्तं स्मरेत्तं नामपूर्वकम् ॥ ९५ ॥

न गुरोरधिकं न गुरोरधिकं

न गुरोरधिकं न गुरोरधिकम् ।

शिवशासनतः शिवशासनतः

शिवशासनतः शिवशासनतः ॥ ९६ ॥

छन्दमेव शिवं त्विदमेव शिवं

त्विदमेव शिवं त्विदमेव शिवम् ।

मम शासनतो मम शासनतो

मम शासनतो मम शासनतः ॥ ९७ ॥

अेवंविधं गुरुं ध्यात्वा ज्ञानभुत्पद्यते स्वयम् ।

तत्सद्गुरुप्रसादेन मुक्तोऽहमिति भावयेत् ॥ ९८ ॥

गुरुदर्शितमार्गेषु मनःशुद्धिं तु कारयेत् ।

अनित्यं षण्डयेत्सर्वं यत्किञ्चिदात्मगोचरम् ॥ ९९ ॥

ज्ञेयं सर्वस्वरूपं य ज्ञानं य मन उच्यते ।

ज्ञानं ज्ञेयसमं कुर्यान् नान्यः पन्था द्वितीयकः ॥ १०० ॥

अेवं श्रुत्वा मण्डादेवि गुरुनिन्दां करोति यः ।

स याति नरकं घोरं यावच्चन्द्रदिवाकरौ ॥ १०१ ॥

यावत्कल्पान्तको देहस्तावदेव गुरुं स्मरेत् ।

गुरुलोपो न कर्तव्यः स्वच्छन्दो यद्वि वा भवेत् ॥ १०२ ॥

डुङ्कारेण न वक्तव्यं प्राज्ञैः शिष्यैः कथञ्चन ।

गुरोरग्रे न वक्तव्यमसत्यं च कदाचन ॥ १०३ ॥

गुरुं त्वंकृत्य डुङ्कृत्य गुरुं निर्जित्य वादतः ।

अरण्ये निर्जले देशे स भवेद्ब्रह्मराक्षसः ॥ १०४ ॥

मुनिभिः पन्नगैर्वाऽपि सुरैर्वा शापितो यद्वि ।

कालमृत्युभयाद्वापि गुरुं रक्षति पार्वति ॥ १०५ ॥

अशक्ता हि सुराद्याश्च अशक्ता मुनयस्तथा ।

गुरुशापेन ते शीघ्रं क्षयं यान्ति न संशयः ॥ १०६ ॥

मन्त्रराजमिदं देवि गुरुरित्यक्षरद्वयम् ।

स्मृतिवेदार्थवाक्येन गुरुः साक्षात्परं पदम् ॥ १०७ ॥

श्रुतिस्मृती अविज्ञाय केवलं गुरुसेवकाः ।

ते वै संन्यासिनः प्रोक्ता एतरे वेषधारिणः ॥ १०८ ॥

नित्यं ब्रह्म निराकारं निर्गुणं बोधयेत् परम् ।

सर्वं ब्रह्म निराभासं दीपो दीपान्तरं यथा ॥ १०९ ॥

गुरोः कृपाप्रसादेन आत्मारामं निरीक्षयेत् ।

अनेन गुरुमार्गेण स्वात्मज्ञानं प्रवर्तते ॥ ११० ॥

आब्रह्म स्तंबपर्यन्तं परमात्मस्वरूपकम् ।

स्थावरं जङ्गमं चैव प्रणमामि जगन्मयम् ॥ १११ ॥

वन्देऽहं सखिदानन्दं भेदातीतं सदा गुरुम् ।

नित्यं पूर्णं निराकारं निर्गुणं स्वात्मसंस्थितम् ॥ ११२ ॥

परात्परतरं ध्येयं नित्यमानन्दकारकम् ।

दृष्टयाकाशमध्यस्थं शुद्धस्कृटिकसन्निभम् ॥ ११३ ॥

स्कृटिकप्रतिमाशुभं दृश्यते दर्पाणो यथा ।

तथात्मनि विदाकारमानन्दं सोऽहमित्युत ॥ ११४ ॥

अङ्गुष्ठमात्रपुरुषं ध्यायतश्चिन्मयं हृदि ।

तत्र स्फुरति भावो यः शृणु तं कथयाम्यहम् ॥ ११५ ॥

अगोचरं तथाऽगम्यं नामरूपविवर्जितम् ।
 निःशब्दं तद्विजानीयात् स्वभावं ब्रह्म पार्वति ॥ ११६ ॥
 यथा गन्धः स्वभावेन कर्पूरकुसुमादिषु ।
 शीतोष्णादि स्वभावेन तथा ब्रह्म य शश्वतम् ॥ ११७ ॥
 स्वयं तथाविधो भूत्वा स्थातव्यं यत्रकुत्रचित् ।
 कीटभ्रमरवत्तत्र ध्यानं भवति तादृशम् ॥ ११८ ॥
 गुरुध्यानं तथा कृत्वा स्वयं ब्रह्ममयो भवेत् ।
 पिण्डे पदे तथा रूपे मुक्तोऽसौ नात्र संशयः ॥ ११९ ॥
 श्री पार्वत्युवाच -
 पिण्डं किं तु मलादेव पदं किं समुदाहृतम् ।
 उपातीतं य रूपं किमेतदाभ्याहि शङ्कर ॥ १२० ॥
 श्री मलादेव उवाच -
 पिण्डं कुण्डलिनीशक्तिः पदं संसमुदाहृतम् ।
 रूपं बिन्दुरिति ज्ञेयं उपातीतं निरञ्जनम् ॥ १२१ ॥
 पिण्डे मुक्ता पदे मुक्ता रूपे मुक्ता वरानने ।
 उपातीते तु ये मुक्तास्ते मुक्ता नात्र संशयः ॥ १२२ ॥
 स्वयं सर्वमयो भूत्वा परं तत्त्वं विलोकयेत् ।
 परात्परतरं नान्यत् सर्वमेतन्निरालयम् ॥ १२३ ॥
 तस्यावलोकनं प्राप्य सर्वसङ्गविवर्जितः ।
 ओंकारो निःस्पृहः शान्तस्तिष्ठति तत्रसादतः ॥ १२४ ॥
 लब्धं वाऽथ न लब्धं वा स्वल्पं वा बहुलं तथा ।
 निष्कामेनैव भोक्तव्यं सदा संतुष्टयेतसा ॥ १२५ ॥
 सर्वज्ञापदमित्याहुर्देही सर्वमयो बुधाः ।
 सदानन्दः सदा शान्तो रमते यत्रकुत्रचित् ॥ १२६ ॥
 यत्रैव तिष्ठते सोऽपि स देशः पुण्यभाजनम् ।
 मुक्तस्य लक्षाणां देवि तवाग्रे कथितं मया ॥ १२७ ॥
 उपदेशस्तथा देवि गुरुमार्गोऽमुक्तिदः ।
 गुरुभक्तिस्तथा ध्यानं सकलं तव कीर्तितम् ॥ १२८ ॥

अनेन यद्भवेत्कार्यं तद्गदामि मडामते ।
 लोकोपकारकं देवि लौकिकं तु न भावयेत् ॥ १२९ ॥
 लौकिकात्कर्मणो यान्ति ज्ञानहीना भवार्णवम् ।
 ज्ञानी तु भावयेत्सर्वं कर्म निष्कर्म यत्कृतम् ॥ १३० ॥
 षट् तु भक्तिभावेन पठते शृणुते यदि ।
 लिप्तिव्या तत्प्रदातव्यं तत्सर्वं सङ्कलं भवेत् ॥ १३१ ॥
 गुरुगीतात्मकं देवि शुद्धतत्त्वं मयोदितम् ।
 भवव्याधिविनाशार्थं स्वयमेव जपेत्सदा ॥ १३२ ॥
 गुरुगीताक्षरैकं तु मन्त्रराजमिमं जपेत् ।
 अन्ये य विविधा मन्त्राः कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ १३३ ॥
 अनन्तकृत्वमाप्नोति गुरुगीताजपेन तु ।
 सर्वपापप्रशमनं सर्वदारिद्र्यनाशनम् ॥ १३४ ॥
 कालमृत्युभयदरं सर्वसङ्कटनाशनम् ।
 यक्षराक्षसभूतानां योरव्याघ्रभयापडम् ॥ १३५ ॥
 मडाव्याधिलरं सर्वं विभूतिसिद्धिदं भवेत् ।
 अथवा मोहनं वश्यं स्वयमेव जपेत्सदा ॥ १३६ ॥
 वस्त्रासने य दारिद्र्यं पाषाणो रोगसंभवः ।
 मोदिन्यां दुःखमाप्नोति काष्ठे भवति निष्कृत्वम् ॥ १३७ ॥
 कृष्णाजिने ज्ञानसिद्धिर्भोक्षश्री व्याघ्रयर्मणि ।
 कुशासने ज्ञानसिद्धिः सर्वसिद्धिस्तु कंबले ॥ १३८ ॥
 कुशैर्वा दूर्वया देवि आसने शुभ्रकंबले ।
 उपविश्य ततो देवि जपेदेकाग्रमानसः ॥ १३९ ॥
 ध्येयं शुक्लं य शान्त्यर्थं वश्ये रक्तासनं प्रिये ।
 अभिचारे कृष्णवर्णं पीतवर्णं धनागमे ॥ १४० ॥
 उत्तरे शान्तिकामस्तु वश्ये पूर्वमुष्णो जपेत् ।
 दक्षिणे मारणं प्रोक्तं पश्चिमे य धनागमे ॥ १४१ ॥
 मोहनं सर्वभूतानां बन्धमोक्षकरं भवेत् ।
 देवराजप्रियकरं सर्वलोकवशं भवेत् ॥ १४२ ॥

सर्वेषां स्तंभनकरं गुणानां च विवर्धनम् ।
 दृष्टर्मनाशनं चैव सुकर्मसिद्धिदं भवेत् ॥ १४३ ॥
 असिद्धं साधयेत्कार्यं नवग्रहभयापहम् ।
 दुःस्वप्ननाशनं चैव सुस्वप्नप्रदलायकम् ॥ १४४ ॥
 सर्वशान्तिकरं नित्यं तथा वन्द्यासुपुत्रदम् ।
 अवैधव्यकरं स्त्रीणां सौभाग्यदायकं सदा ॥ १४५ ॥
 आयुरारोग्यमैश्वर्यपुत्रपौत्रवर्धनम् ।
 अकामतः स्त्री विधवा जपान्मोक्षमवाप्नुयात् ॥ १४६ ॥
 अवैधव्यं सकामा तु लभते यान्यजन्मनि ।
 सर्वदुःखभयं विघ्नं नाशयेच्छापहारकम् ॥ १४७ ॥
 सर्वभाषाप्रशमनं धर्मार्थकाममोक्षदम् ।
 यं यं चिन्तयते कामं तं तं प्राप्नोति निश्चितम् ॥ १४८ ॥
 कामितस्य कामधेनुः कल्पनाकल्पापादपः ।
 चिन्तामणिश्चिन्तितस्य सर्वमङ्गलकारकम् ॥ १४९ ॥
 मोक्षतेतुर्जपेन्नित्यं मोक्षश्रियमवाप्नुयात् ।
 भोगकामो जपेद्यो वै तस्य कामकृत्प्रदम् ॥ १५० ॥
 जपेच्छाक्तश्च सौरश्च गाणपत्यश्च वैष्णवः ।
 शैवश्च सिद्धिदं देवि सत्यं सत्यं न संशयः ॥ १५१ ॥
 अथ काम्यजपे स्थानं कथयामि वरानने ।
 सागरे वा सरित्तीरेऽथवा हरिहरालये ॥ १५२ ॥
 शक्तिदेवालये गोष्ठे सर्वदेवालये शुभे ।
 वटे य धात्रीमूले वा मठे वृन्दावने तथा ॥ १५३ ॥
 पवित्रे निर्मले स्थाने नित्यानुष्ठानतोऽपि वा ।
 निर्वेदनेन मौनेन जपमेतं समाचरेत् ॥ १५४ ॥
 श्मशाने भयभूमौ तु वटमूलान्तिके तथा ।
 सिद्ध्यन्ति धौत्तरे मूले यूतवृक्षस्य सन्निधौ ॥ १५५ ॥
 गुरुपुत्रो वरं भूर्णस्तस्य सिद्ध्यन्ति नान्यथा ।

शुभकर्माणि सर्वाणि दीक्षाप्रततपांसि य ॥ १५६ ॥

संसारमलनाशार्थं भवपाशनिवृत्तये ।

गुरुगीताम्भसि स्नानं तत्त्वज्ञः कुरुते सदा ॥ १५७ ॥

स अथ य गुरुः साक्षात् सदा सद्ब्रह्मवित्तमः ।

तस्य स्थानानि सर्वाणि पवित्राणि न संशयः ॥ १५८ ॥

सर्वशुद्धः पवित्रोऽसौ स्वभावाद्यत्र तिष्ठति ।

तत्र देवगणाः सर्वे क्षेत्रे पीठे वसन्ति हि ॥ १५९ ॥

आसनस्थः शयानो वा गच्छंस्तिष्ठन् वदन्नपि ।

अश्वाद्भट्टो गजद्भट्टः सुभो वा जगृतोऽपि वा ॥ १६० ॥

शुचिष्मांश्च सदा ज्ञानी गुरुगीताजपेन तु ।

तस्य दर्शनमात्रेण पुनर्जन्म न विद्यते ॥ १६१ ॥

समुद्रे य यथा तोयं क्षीरे क्षीरं धृते धृतम् ।

भिन्ने कुंभे यथाकाशस्तथात्मा परमात्मनि ॥ १६२ ॥

तथैव ज्ञानी ज्ञवात्मा परमात्मनि लीयते ।

ऐक्येन रमते ज्ञानी यत्र तत्र दिवानिशम् ॥ १६३ ॥

अवेविधो मडामुक्तः सर्वदा वर्तते बुधः ।

तस्य सर्वप्रयत्नेन भावभक्तिं करोति यः ॥ १६४ ॥

सर्वसन्देहरहितो मुक्तो भवति पार्वति ।

भुक्तिमुक्तिद्वयं तस्य जिह्वात्रे य सरस्वती ॥ १६५ ॥

अनेन प्राणिनः सर्वे गुरुगीता जपेन तु ।

सर्वसिद्धिं प्राप्नुवन्ति भुक्तिं मुक्तिं न संशयः ॥ १६६ ॥

सत्यं सत्यं पुनः सत्यं धर्म्यं साङ्ख्यं मयोदितम् ।

गुरुगीतासमं नास्ति सत्यं सत्यं वरानने ॥ १६७ ॥

ऐको देव ऐकधर्म ऐकनिष्ठा परं तपः ।

गुरोः परतरं नान्यत्रास्ति तत्त्वं गुरोः परम् ॥ १६८ ॥

माता धन्या पिता धन्यो धन्यो वंशः कुलं तथा ।

धन्या य वसुधा देवि गुरुभक्तिः सुदुर्लभा ॥ १६९ ॥

शरीरमिन्द्रियं प्राणाश्चार्थः स्वजनबान्धवाः ।
 माता पिता कुलं देवि गुरुरेव न संशयः ॥ १७० ॥
 आकल्पजन्मना कोट्या जपप्रततपःक्रियाः ।
 तत्सर्वं सकलं देवि गुरुसंतोषमात्रतः ॥ १७१ ॥
 विधातपोबलेनैव मन्दभाग्याश्च ये नराः ।
 गुरुसेवां न कुर्वन्ति सत्यं सत्यं वरानने ॥ १७२ ॥
 ब्रह्मविष्णुमहेशाश्च देवर्षिपितृकिन्नराः ।
 सिद्धयाराण्यक्षाश्च अन्येऽपि मुनयो जनाः ॥ १७३ ॥
 गुरुभावः परं तीर्थमन्यतीर्थं निरर्थकम् ।
 सर्वतीर्थाश्रयं देवि पादाङ्गुष्ठं य वर्तते ॥ १७४ ॥
 जपेन जयमाप्नोति यानन्तकूलमाप्नुयात् ।
 डीनकर्म त्यजन्सर्वं स्थानानि याधमानि य ॥ १७५ ॥
 जपं डीनासनं कुर्वन्डीनकर्मकूलप्रदम् ।
 गुरुगीतां प्रयागे वा सङ्ग्रामे शिपुसङ्कटे ॥ १७६ ॥
 जपञ्जयमवाप्नोति मरणे मुक्तिदायकम् ।
 सर्वकर्म य सर्वत्र गुरुपुत्रस्य सिद्ध्यति ॥ १७७ ॥
 छंदं रत्नस्यं नो वाच्यं तवाग्रे कथितं मया ।
 सुगोप्यं य प्रयत्नेन मम त्वं य प्रिया त्विति ॥ १७८ ॥
 स्वामि मुष्यगणेशादि विष्ण्वादीनां य पार्वति ।
 मनसापि न वक्तव्यं सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ॥ १७९ ॥
 अतीवपक्वचित्ताय श्रद्धाभक्तियुताय य ।
 प्रवक्तव्यमिदं देवि ममात्माऽसि सदा प्रिये ॥ १८० ॥
 अबक्ते वच्यके धूर्ते पाभाण्डे नास्तिके नरे ।
 मनसापि न वक्तव्या गुरुगीता कदाचन ॥ १८१ ॥
 संसारसागरसमुद्भ्ररणैकमन्त्रं
 ब्रह्मादितेवमुनिपूजितसिद्धमन्त्रम् ॥
 दारिद्र्यदुःखवशो गविनाशमन्त्रं
 वन्दे मडाभयहरं गुरुराजमन्त्रम् ॥ १८२ ॥

॥ इति श्रीस्कंदपुराणे उत्तरखंडे ईश्वरपार्वती संवादे गुरुगीता समाप्त ॥

॥ श्रीगुरुदत्तात्रेयार्पणमस्तु ॥

Transliterated by Kapila Shankaran

guru gItA - short version

pdf was typeset on December 22, 2023

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

